

Lista 02 zadanie 02

Wiktor Hamberger
308982

5 kwietnia 2020

Niech tablica $I[i]$ przechowuje nasze odcinki jako pary $\langle p_i, k_i \rangle$ posortowane rosnąco względem współrzędnej k_i . Aby obliczyć podzbiór S o największej mocy wykorzystamy następujący algorytm (zakładam, że jeżeli koniec jednego i początek drugiego odcinka się mają tą samą współrzędną, to one się przecinają):

Data:

n - ilość odcinków;

$I[]$ -tablica odcinków ($I[i].first = p_i, I[i].second = k_i$);

Result:

$S[]$ - największa możliwa tablica odcinków z $I[]$, które się ze sobą nie przecinają;

Function *fun*(*int* n , *int* $I[]$) **is**

```
    sort( $I[]$ );  
    last := -1;  
    for  $i:=0$  to  $n$  do  
        if  $I[i].first > last$  then  
             $S.pushback(I[i])$ ;  
            last= $I[i].second$ ;  
        end  
    end  
    return  $S[]$ ;  
end
```

Rozwiązanie to wybiera zachłannie odcinki kończące się najwcześniej, ale pilnuje, żeby nie wziąć odcinka zaczynającego się wcześniej, niż koniec poprzedniego (zmienna $last$). Poprawność algorytmu można udowodnić nie wprost. Weźmy pewien podzbiór nieprzecinających się ze sobą odcinków I i nazwijmy go Z . Załóżmy, że $|Z| > |S|$. Z tego wynika, że dla pewnego $0 \leq x \leq n$ $\forall i < x (Z_i = S_i \wedge Z_x \neq S_x)$. Mamy teraz trzy opcje:

1. Koniec Z_x jest przed końcem S_x . Nie jest to możliwe, ponieważ algorytm rozpatrzyłby Z_x przed S_x i, skoro $Z_{x-1} = S_{x-1}$, dodałby Z_x do S
2. Koniec Z_x i S_x są w tym samym miejscu. Wtedy to inna para odcinków sprawia, że moce tych zbiorów są różne i należy przeglądać oba zbiory dalej w poszukiwaniu różnic.

3. Koniec Z_x jest za końcem S_x . Skoro $Z_{x-1} = S_{x-1}$ to wzięcie Z_x sprawia, że albo pomijamy jakiś odcinek wcześniej, albo zaczynamy szukać kolejnego później, co w obu przypadkach nie jest optymalne.

Z tego wynika, że nie istnieje taki podzbiór Z , więc S jest największym podzbiorem I w którym nie ma przecinających się ze sobą odcinków.

Pozostaje jeszcze kwestia złożoności obliczeniowej algorytmu. Posortowanie I może zostać wykonane przy użyciu sortowania przez scalanie ($O(n \log(n))$), a następnie algorytm wykonuje jedno przejście po każdym z odcinków ($O(n)$), więc sumaryczna złożoność będzie wynosiła $O(n + n \log(n))$.